

z napadeného rozhodnutí zřetelně, podrobně a jednoznačně nevyplývají skutečnosti, na základě kterých měla Komise za to, že by bylo na újmu ICIM, kdyby FTI měla přístup k Závěrečné zprávě, ani neuvádí výsledek zvážení obchodních zájmů ICIM a zájmů jejích obchodních partnerů — včetně žalobkyně — na znalosti míry spolehlivosti a důvěryhodnosti oznámeného subjektu.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z vyloučení převažujícího veřejného zájmu a nesprávného výkladu a použití poslední čl. 4 odst. 2 *in fine* nařízení č. 1049/2001.

— Napadené rozhodnutí musí být zrušeno v rozsahu, v němž Komise vyloučila jednak existenci převažujícího veřejného zájmu na zpřístupnění a jednak existenci jiných veřejných zájmů, které by mohly převažovat nad zájmy chráněnými podle čl. 4 odst. 2 první odrážky nařízení č. 1049/2001. Žalobkyně tvrdí, že na rozdíl od judikatury obsažené v rozsudku Komise v *EnBW* ⁽³⁾, základní podstata Závěrečné zprávy pro účely soudní ochrany před vnitrostátními soudy nebyla zohledněna a nebyla považována za převažující veřejný zájem. Napadené rozhodnutí je každopádně stiženo tím, že Komise nezohlednila ochranu hospodářské soutěže a veřejného zdraví jakožto převažující veřejné zájmy.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z nesprávného výkladu a použití čl. 4 odst. 6 nařízení č. 1049/2001.

— Konečně Komise náležitě nezhodnotila možnost přiznání částečného přístupu k Závěrečné zprávě, čímž porušila zásadu proporcionality. Ve správním rozhodnutí přijatém Komisí mohly být skryty citlivé nebo objektivně tajné údaje. Nic nebránilo přípravě nedůvěrného znění Závěrečné zprávy, které by FTI umožnilo dostatečně se seznámit s posouzením ICIM, aniž by tím bylo odhaleno případné (byť nepravděpodobné) obchodní tajemství.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. 2001, L 145, s. 43).

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 920/2013 ze dne 24. září 2013 o jmenování oznámených subjektů podle směrnice Rady 90/385/EHS o aktivních implantabilních zdravotnických prostředcích a směrnice Rady 93/42/EHS o zdravotnických prostředcích a doзору nad těmito subjekty (Text s významem pro EHP).

⁽³⁾ Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 27. února 2014, *Komise v EnBW*, C-365/12 P, bod 107.

Žaloba podaná dne 14. prosince 2016 – HJ v. EMA

(Věc T-881/16)

(2017/C 046/27)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: HJ (Londýn, Spojené království) (zástupci: L. Levi a A. Blot, advokáti)

Žalovaná: Evropská agentura pro léčivé přípravky (EMA)

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- uložil žalované povinnost zaplatit žalobci symbolické jedno euro jako náhradu způsobené nemajetkové újmy,
- uložil žalované povinnost vyjmout memorandum ze dne 22. července 2015, a v důsledku toho i odpověď žalobce ze dne 23. července 2015, z jeho osobního spisu,

- bude-li to nezbytné, zrušil rozhodnutí orgánu oprávněného uzavírat pracovní smlouvy (OOUPS) ze dne 21. března 2016, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o náhradu škody podaná dne 26. listopadu 2015, a zrušil rozhodnutí OOUPS ze dne 19. října 2016, kterým byla zamítnuta stížnost žalobce ze dne 20. června 2016 směřující proti uvedenému rozhodnutí,
- uložil žalované náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby žalobce uvádí jediný žalobní důvod, v jehož rámci tvrdí, že podmínky vzniku mimosmluvní odpovědnosti Evropské unie, a to protiprávnost vytýkaného jednání, existence škody a existence příčinné souvislosti mezi jednáním a uváděnou škodou, jsou v tomto případě splněny. Podle žalobce dokumenty vyplývající z jeho osobního spisu, které byly na určitou dobu zveřejněny a zpřístupněny každému zaměstnanci Evropské agentury pro léčivé přípravky, nebyly zpracovány spravedlivě a v souladu s právními předpisy, ale byly zpracovány k jiným účelům, než jsou ty, k nimž byly shromážděny, aniž by tato změna účelu byla žalobcem výslovně povolena. Šíření těchto citlivých údajů následně zpochybnilo integritu žalobce, čímž mu byla způsobena skutečná a určitá nemajetková újma. Podle názoru žalobce je třeba tuto újmu v celém rozsahu připsat zaviněnému jednání Agentury.

Žaloba podaná dne 15. prosince 2016 – Sipral World v. EUIPO – La Dolfina (DOLFINA)

(Věc T-882/16)

(2017/C 046/28)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sipral World, SL (Barcelona, Španělsko) (zástupkyně: R. Almaraz Palmero, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: La Dolfina, SA (Buenos Aires, Argentina)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitel sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „DOLFINA“ – Přihláška č. 3 701 828

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 22. září 2016, ve věci R 1897/2015-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;